

— Олеле, изгорѣхме! . . . Отидохж ми дѣцата! Изгорѣ ни кжщата! Помогнете! Помогнете! . . .

Продължаваше да вика жената и тичаше ту напредъ, ту назадъ, като луда изъ улицата.

Нѣколко души, като чуха писака на жената, дойдохж при кжщата и уплашени незнаѣхж какво да правѣтъ. Изведнѣжъ се разнесе ясниятъ гласъ на блиската камбана и хората започнахж да идѣтъ. Цѣлия градъ се стече при пожара и захванхж да гасѣтъ.

Андрей—тѣй се казваше момчето на дѣда Нистора, който служеше въ черковата—най-напредъ видѣ пожара и безъ да се уплаши, покачи се при камбаната. Цѣлъ огрѣнъ отъ огъня, той съ всичката си сила биѣше камбаната и разбуди цѣлия градъ. Слѣдъ това дойде баща му и зачудено гледаше безстрашния си синъ.

Благодарение на Андрея, кжщата се изгаси и отървахж отъ огъня и другитѣ кжщи.

КРОКОДИЛЪ.

— хъ . . . какво страшно име!—извика Иванъ. Слушай, Катинке, да ти раскажа за това голѣмо и страшно животно! На насъ вчера ни расказахж за крокодилътъ. Ти нищо не знаешъ за него; ще го учите до година—говорѣше Иванъ на сестра си.

Катинка седнж на столътъ и се приготви да слуша брата си.

— Крокодилътъ е дълъгъ около 6 м. Главата и гърбътъ му сж покрити съ яжки костенидѣсчици. Опашката му прилича на трионъ. Устата му сж много голѣми и вътрѣ има наредени много зжби, които постоянно се подновяватъ. Языкътъ му е малъкъ. Краката му сж кжси,